

MAJ 1 PONEDELJEK	Jožef Delavec, praznik <i>začetek šmarnične pobožnosti</i>	19.30 + iz družine Doles
MAJ 2 TOREK	Atanazij, cerkveni učitelj	19.00 + Adolf Svet, obl., + iz družine Svet
MAJ 3 SREDA	Filip in Jakob ml., apostola	9.30 - za nove duhovne poklice (srečanje dekanijskih duhovnikov) 19.00 + Karel in + iz družine Žigart
MAJ 4 ČETRTEK	Florjan, mučenec	
MAJ 5 PETEK	Gotard, menih	19.00 - v zahvalo
MAJ 6 SOBOTA	Dominik Savio, dijak	
MAJ 7 NEDELJA	PETA VELIKONOČNA NEDELJA	10.00 - za farane

MAJ 8 PONEDELJEK	Obletnica posvetitve ljubljske stolnice, praznik	
MAJ 9 TOREK	Izaija, prerok	19.00 + iz družine Debevec (Dovce)
MAJ 10 SREDA	Job, svetopisemski mož	19.00 + Frančišek Ileršič, obl.
MAJ 11 ČETRTEK	Pankracij, mučenec	
MAJ 12 PETEK	Leopold Mandič, redovnik	19.00 + Marija Kranjec
MAJ 13 SOBOTA	Fatimska Mati Božja	
MAJ 14 NEDELJA	ŠESTA VELIKONOČNA NEDELJA	10.00 + iz družin Moljk, Kogovšek in Pupis

Dogodki

- VEČDNEVNO ŽUPNIJSKO
ROMANJE NA ČEŠKO (28.4.)

- ŠMARNIČNA POBOŽNOST v
meseču maju ob 19. uri;

URNIK SVETIH MAŠ

torek, petek: 18h(19h)
sreda: 7.30
nedelja: 10h

MOLITEV PRED NAJ- SVETEJŠIM

Petek, pol ure pred sveto
mašo. Takrat je tudi prilo-
žnost za sveto spoved.

ŽUPNIJSKA PISARNA

Pisarna je redno odprta po
svetih mašah.

KRŠČEVANJE

Vpis: vsaj mesec dni pred
krstom. S seboj prinesite
rojstni list in družinsko
knjižico.

Priprava: po dogovoru

POROKE

Zaročenci naj se prijavijo vsaj
dva mesec pred poroko. S
seboj naj prinesejo krstni ali
samski list ter opravljen tečaj
priprave na zakon. **V domači
župniji, redno prisostvuje po-
roki domači župnik.**

POGREBI

Uredite z mrlškim listom,
nato prijavite pogreb v žu-
pnijski pisarni in zatem na
pogrebem zavodu.
**Hvala, ker namesto cvetja da-
rujete za maše in cerkev!**

»MOJ GOSPOD IN MOJ BOG!«

Osmi dan po veliki noči, nam Janezov evangelij prinaša dve prikazovanji vs-
talega Jezusa apostolom. Tisto na večer velike noči, ko apostola Tomaža ni bilo,
in ono, osem dni kasneje, ko je bil Tomaž zraven. Prvič je Gospod učencem
pokazal rane na svojem telesu ter dahnil vanje, rekoč: "Kakor je Oče mene
poslal, tudi jaz vas pošiljam". Z močjo Svetega Duha jim je tako izročil svoje poslanstvo. Tisti
večer ni bilo Tomaža in tudi ni hotel verjeti pričevanju drugih. "Če ne bom videl in se ne bom
dotaknil njegovih ran", je rekel, "ne bom veroval". Osem dni zatem, se je Jezus spet pojavil v
sredi med svojimi, ter se je takoj obrnil na Tomaža s povabilom, naj se dotakne ran njegovih
rok in strani. S tem je prišel naproti njegovi neveri, da bo lahko preko znamenj trpljenja v
polnosti dosegel velikonočno vero, torej vero v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je eden tistih, ki niso takoj zadovoljni, in išče, hoče osebno preveriti, imeti osebno
izkušnjo. Po začetnem odporu in nemiru končno tudi on začne, čeprav s težavo, verovati.
Jezus ga potrpežljivo čaka in zadnjemu "prišleku" osebno pomaga pri njegovih težavah in
negotovostih. Gospod ima za blažene tiste, "ki niso videli, pa so začeli verovati!" Vendar
pride tudi naproti zahtevam nevernega učenca: "Daj svoj prst sem in poglej moje roke ...". Ob
zveličavnem dotiku ran Vstalega, Tomaž pokaže svojo rano, svoje brazgotine, svojo bolečino,
svoje ponižanje, a v znamenju žeblice najde odločilno potrditev, da je bil ljubljen, pričakovan,
razumljen. Stoji pred Mesijem, ki je poln miline, usmiljenja, nežnosti. To je tisti Gospod, ki ga
je iskal v skritih globinah lastnega bitja, saj je vedno vedel, da je tako.

Koliko od nas išče v globini svojega srca srečanje z Jezusom, s takšnim, kot je, mil, usmiljen,
nežen! Sami globoko v sebi vemo, da je takšen. Tomaž je po tem srečanju razumel globok
pomen Njegovega vstajanja in izpovedal svojo popolno vero Vanj: "Moj Gospod in moj Bog".

Prvo osebno srečanje kristjana z Vstalim je bilo pri svetem krstu, ko postane del Njegovega
skrivnostnega telesa, in odslej mu popolnoma pripada, pa če se tega zaveda ali ne.

Ljudje smo Božje ljudstvo, spadamo skupaj! Tako naš je Bog ustvaril in tako nas je odrešil.
Ko so v prvih časih ljudje postajali kristjani, so doživeli čudovito odkritje, ki je tudi danes
mogoče. Vse vernike je med seboj povezovalo nekaj nadvse temeljnega in globokega. V
vsakem je prebival isti Sveti Duh. Ker ga je bil deležen vsak od njih, so imeli marsikaj skup-
nega. Ta skupnost, (ki jo označujemo s posebno besedo »občestvo«) je bila torej nekaj, kar
ustvarja Bog. Čeprav je bilo treba vernike včasih spomniti na njen praktični izraz, jih tega ni
bilo potrebno učiti. Kristjan, ki resnično pripada Jezusu, se bo čutil eno z vsakim kristjanom,
kjerkoli na svetu in v kakšnemkoli okolju. O tem se lahko prepričamo že na samem začetku
krščanstva. Prvi kristjani so svojo edinstvo izražali s tem, da so imeli skupno imetje in živeli
iz skupnih virov. Iz novozaveznih pisem lahko razberemo, da je bila njihova skupnost nekaj
zelo praktičnega. Skupno so molili, imeli so skupno imetje, imeli so skupne voditelje, skupne
domove, iste potrebe in nalogo oznanjati blagovest o Jezusu. Njihova skupnost na zemlji je
bila predokus tistega, kar jim je Bog za vedno pripravil v nebesih.

Po svojih najboljših močeh se je potrebno potruditi, da postajam del žive Cerkve, občestva,
ki oznanja veselje in ljubezen Vstalega. Začni doma, nadaljuj med sošolci in prijatelji ... ter
se nikoli ne ustavi!

(J. Balchin, Kaj kristjani verujemo?)

SVETNIK MESECA

20. april
TEOTIM

Teotim je bil znan kot poganški filozof, ki se je v zrelih letih spreobrnil h krščanstvu, se ga z vso dušo oklenil ter ga začel oznanjati. Protj koncu 4. stoletja je prejel škofovsko posvečenje. Sedež njegove škofije je bilo mesto Tomi ob Crnem morju. Prizadeval si je, da pridobi za krst Hune in Gote v spodnjem Podonavju. Med Huni in Goti je dobil ime 'bog Rimljanov'. Bil je pa Grk, ki je prišel iz rimske države na njihova tla in prikupil se jim je s svojo človekoljubnostjo. Sveti Hieronim današnjega svetnika omenja v svoji knjigi O slavni možeh iz leta 392 in pravi, da je Teotim napisal več manjših spisov v obliki dialogov in da še vedno sestavlja nove. Žal se nam Teotimovo pisateljsko delo ni ohranilo. Bil je priscen prijatelj plodovitega pisatelja sv. Janeža Krizostoma. Ko je sv. Epifanij s Cipra leta 403 na sinodi v Carigradu hotel, da obsojijo nekatere zmote veleuma in asketa Origena, se je Teotim temu upiral, češ da ni primerno obsojati takega moža, ki je vse svoje učeno delo podvrzel sodbi cerkvenega učiteljsva in neštetim ljudem odkril največje zaklade vere, pa naj se je tudi osebno motil v kaki stvari. Tako stališče razodeva izredno širino Teotimovega duha in blagost njegovega značaja. Ker se je mnogo mudil na misijonskih potih, tudi onstran meja rimske države, ni zanesljivo znano, kdaj je pravzaprav umrl. Gotovo je samo to, da ga je smrt doletela pred letom 431.

CERKEV ČISTIJO:

- sobota, 22.4. ob 8. uri: Gasilska in Vrtna ulica;
- sobota, 29.4. ob 8. uri: Pot na Kilovec in Pot v Dele;
- sobota, 6.5. ob 8. uri: starši veroukarjev 7.in 8. razreda;
- sobota, 13.5. ob 8. uri: Pod Srnjakom;

VELIKONOČNO VOŠČILO SLOVENSkih ŠKOFOV

»Jaz sem z vami vse dni, do konca sveta«
(Mt 28,20)

Dragi bratje in sestre v Kristusu! Praznujemo najlepši in največji praznik človeštva, praznik zmage življenja nad smrtjo, praznik velike noči. Jezus je svoje učence že pri zadnji večerji povabil, da jih bo po vstajenju pričakal na gori v Galileji. Tam se jim bodo odprle oči, da bodo lahko videli dlje in spoznali pomen dogodkov, ki so se zgodili v Jeruzalemu.

Gora je bila že v Stari zavezi kraj, kjer se Bog razodene Mojzesu in mu izroči deset besed, da bi lahko človeštvo živelo v zavezi miru s Stvarnikom in med seboj. Na gori in ob njej so se preroki in ljudstvo učili prepoznavati njegovo moč in lepoto, ki jih presega, a vendar privlači, ker v njej slutijo tudi svoj lastni izvor in cilj. Tri od svojih učencev je Jezus pred trpljenjem popeljal na goro, kjer jih je pokril oblak in so v njem zaslišali glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, ki sem ga vesel. Njega poslušajte«. Prepoznali so Boga kot Očeta, ki mu je mar za vsakega od njih.

Pot na goro in spust z nje je podoba človeškega življenja. Pomaga nam razumeti velikonočno skrivnost. Bog ne odpravlja trpljenja in smrti, obsije pa z lučjo ti dve skrivnosti človeškega bivanja. Ta luč je njegov klic in obljuba, da bo z nami vse dni do konca sveta. Vendar ne v obliki sile in moči, pred katero bi moral človek trepetati, ampak v podobi bližine in lepote, v kateri se človek počuti ljubljen in varen. Z vstopom Božjega Sina v človeško smrt, sta tudi smrt in trpljenje postala del poti iz starega v novo, iz človeškega v Božje. Po tej poti ne hodimo sami, ampak v tesni navezi z Njim, ki pozna pot in gleda cilj.

Dragi bratje in sestre, to vero v moč in lepoto Božjega življenja želimo škofje deliti z vsemi prebivalci naše domovine ter z vsemi rojaki v zamejstvu in po svetu. Naj veselje velikonočnega praznika okrepi vse ostarele, bolne in osamljene, vse begunce in nemočne ter vse, ki ste daleč. Kristus je vstal in živi za vse. Aleluja!!

vaši škofje

DOGODKI PRED NAMI:

ŠMARNIČNA POBOŽNOST V MESECU MAJU

Začetki šmarnične pobožnosti gotovo segajo že pred leto 1815, ko je papež Pij VII. pobožnost meseca maja potrdil in obdaril z odpustki. S pobožnostjo, ki so jo pomenovali Marijin mesec, so začeli v Rimu, od koder se je hitro razširila po vsej Italiji, Nemčiji in Franciji. Majska

ljudska pobožnost v čast Mariji je dobila ime šmarnice po naslovu šmarnic Janeza Volčiča iz leta 1855. Branje je imelo preprost naslov "Šmarnice Mariji naši Materi darovane". Ime pobožnosti tako izvira iz imena cvetic, ki maja najlepše cvetijo in so jih prinašali k Mariji, po nekaterih virih pa bi lahko bilo povezano tudi z Marijinima praznikoma, ki so ju ponekod imenovali veliki in mali šmaren.

V letošnjem letu, bomo v šmarnično pobožnost na poseben način vključili veroukarje in njihove družine. Spodbudili jih bomo, da vsakokrat, ko bo šmarnična pobožnost, ki bo združena s svetimi mašami, trikrat tedensko, pripravijo molitev Mariji s svojo prošnjo. Geslo letošnjih šmarnic bo: "Moja molitev k Mariji". S tem bomo otroke spodbudili k razmišljanju o naši nebeški materi Mariji, ter jih navajali na molitev in češčenje Matere Božje. Starši pa jih z lastnim zgledom podpirajte! Otroci (družine) bodo povabljeni da vsak vsaj enkrat, s cveticami okrasijo Marijino podobo pred oltarjem.

Naj nam ne bo žal časa, ki ga bomo preživeli pred Gospodovim oltarjem, saj nas Marija vodi k Jezusu in je zato naša priprošnjica!

Več o tem pa boste lahko slišali ob rednih nedeljskih oznanilih.

GODOVI IN SVETE MAŠE

APRIL 17 PONEDELJEK	Robert, opat	
APRIL 18 TOREK	Evzebij, škof	19.00 + Amalija in Jakov Peteh, obl.
APRIL 19 SREDA	Leon IX, papež	7.30 + starši Urbančič
APRIL 20 ČETRTEK	Teotim, škof	
APRIL 21 PETEK	Anzelm, cerkveni učitelj	19.00 - za zdravje
APRIL 22 SOBOTA	Hugo, škof	
APRIL 23 NEDELJA	TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA	10.00 - za žive in pokojne farane

APRIL 24 PONEDELJEK	Marija Kleopova, svetopisemska žena	
APRIL 25 TOREK	Marko, evangelist	19.00 + Janez Šlajnar, obl.
APRIL 26 SREDA	Klet in Marcellin, papeža	7.30 + Ivana Godeša
APRIL 27 ČETRTEK	Cita, devica	
APRIL 28 PETEK	Peter Chanel, duhovnik	sveta maša na romanju
APRIL 29 SOBOTA	Katarina Sienska, cerkvena učit.	
APRIL 30 NEDELJA	ČETRTA VELIKONOČNA NEDELJA nedelja Dobrega pastirja	10.00 + Marija Lešnjak, obl.

MISEL ZA ŽIVLJENJE

Preživel sem post,
veliki teden, veliko noč.
Sem boljši, bolj Božji,
sposoben živeti veselega,
srečnega kristjana, voljan
razglašati
veliko skrivnost vstajenja?

(Franc Sodja)

BRALCI BOŽJE BESEDE

3. VELIKONOČNA NEDELJA (23.4.)
ZALA STRAZIŠAR,
JANJA PETEH

4. VELIKONOČNA NEDELJA (30.4.)
JERNEJA SVIGELJ,
SARA TOPIČ

5. VELIKONOČNA NEDELJA (7.5.)
MATEJ KRANJEC,
URŠKA ZALOKAR

6. VELIKONOČNA NEDELJA (13.5.)
ROMANA GODEŠA,
ANTONIJA PETEH